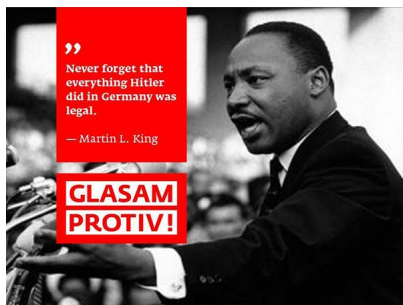

Dakle, slijedi nam u nedjelju 1. prosinca ustavni referendum.

Referendum s ovakvim pitanjem *morali su, ali nisu*, spriječili oni koji to zakonski mogu. Izabrani predstavnici naroda u Saboru.

Ustavno je pitanje pitanje definicije o tome kakva je Hrvatska država. U samom Ustavu ima isuviše tvrdnji koje, same po sebi, dezavuiraju referendumsko pitanje o definiciji braka:

- Ustav afirmira, a ne negira. On kaže što ova zemlja jest, a ne ono što nije.
- Ustav postavlja okvir, a zakoni utvrđuju razradu. Tko je htio zakonsku definiciju braka, ima je u Obiteljskom zakonu. Inicijatori referenduma nikad i nigdje nisu spomenuli da je njihova ustavna definicija – koju referendum treba potvrditi ili opovrgnuti – u zakonu trenutno postoji. Zašto, onda mijenjati Ustav?
- Inicijatori referenduma u promidžbi svoje inicijative zapravo su obmanuli one koje su privoljevali za potpise potpore. I ime inicijative »U ime obitelji« je obmana, jer se pitanje odnosi na građansku instituciju braka.
- Brak, kako ga uređuje država, zapravo je specifičan oblik građanskog ugovora s materijalnim posljedicama. Pojedinačne vrste ugovornih odnosa, pa ni brak, nisu ustavno pitanje. Kad bi bili, onda bi se moglo govoriti i o drugim ugovornim odnosima, na primjer - bankovnim. A regulaciji pojedinačnih ugovornih odnosa u Ustavu nije mjesto.
- Zagovaratelji referendumskog pitanja o braku uopće ne govore kao o građanskom ugovornom odnosu, nego o njegovom transcendencijskom značenju: onome koji pripada crkvi. Država nema ovlasti dijeliti »sveti sakrament braka«, a izostanak ili neka druga definicija ni na koji način ne utječe na ono »što se vezuje na zemlji da se ne razriješi ni na nebu«.
- Dakle, ako imaju ambicije iz vlastitih razloga miješati (kršćansko) sakralno i (građansko) sekularno, onda se inicijatori najprije trebaju zapitati o Kristovom bezuvjetnom načelu »Caru carevo, Bogu božje«.

USTAV JEZIČNI PRIRUČNIK?

Iz svega proizlazi da su političari, nositelji građanskog uređenja odnosa među ljudima kukavički zatajili u onome što im je dužnost, Ustavni sud, pa i Predsjednik Republike, kojima je zadatak čuvanja ustavnosti – iznevjerili su svoju osnovnu dužnost: da jasno i djelatno kažu: »Ovome nije mjesto u Ustavu, pa ni pitanje o obliku braka nije ustavno pitanje!«

Iz prijetvornog i proturječnog govorenja pripadnika inicijative »U ime obitelji« o prirodi svojega zahtjeva mogu se jasno zaključiti dvije tvrdnje:

- Govori se o braku, a namjera je neka druga (slično smo imali u referendumu o konfederativnom uređenju Jugoslavije, koji je protumačen kao referendum od osamostaljivanju Hrvatske)
- Ako je namjera »neka druga«, a jasno je izraženo da je »zaštita braka« zapravo usmjerena prema dugoročnijem ometanju da se zakonski nazove brak svih isključenih iz definicije raznospolnih parova, onda je to jedna vrsta isključivosti.

Zašto bi se dugoročno isključivalo ljude koji pretendiraju da u zajedničkom životu koriste prava i obveze koja bi se rezervirala samo za raznospolne parove?

Ili da pitamo drukčije: ako se ime »brak« zabrani primjenjivati na sve, ali će prava biti identična – što je onda u imenu? Ako ime »brak« sadržava neke mistične konotacije i u građanskim ugovornim odnosima, kakve to veze ima s državom? Ako su te mistične konotacije riječi »brak« vezane za poimanjem »svetog sakramenta« – država nema ta mistična prava. Ako crkva, bilo koja, ima prava na te mistične karakteristike riječi »brak«, što ih sprečava da to po svojem nahođenju one i prakticiraju? Zar je Ustav jezični priručnik? Ako Ustav svedemo na to, preskupa je cijena.

VIŠE, GORE I PUNO OZBILJNIJE OD LICEMJERJA

Ali inicijatore taj trošak i njegov učinak nimalo ne zabrinjavaju. Jer, kad je već referendumsko pitanje i formulacija koja se gura u Ustav beznačajno, onda valja razmotriti o kakvim se namjerama radi. Jer, ovdje se uopće ne radi o onome na čemu se ustraje – recimo, o »gadjljivosti« prema tome tko kome što radi u krevetu.

Kad bi tim krugovima do toga stalo, ne bi namjerno miješali homoseksualnost i pedofiliju. Jer bi tada najprije ustali protiv pedofilije i homoseksualnosti u kompromitiranim redovima onih koji su se »zavještovali na celibat«. Ako su samo za raznospolne brakove, oni govore samo o seksu, a ne o međuljudskim odnosima, ljubavi i odgovornostima. Ta prijevara, govorom o pedofiliji kao neizbježnom i nužno sastavnom dijelu homoseksualnosti nije samo licemjerje, nego je zanemarivanje upravo nasilnih zloraba seksualnosti. Jer, ni u pedofiliji, kao ni u silovanju – uopće se ne radi o seksu, nego o nasilju dominacije. Onoj vrsti nasilja koja ostavlja duboke rane.

Oni koji su na rubu da uzviknu »Licemjerje!«, neka se malo suzdrže. Jer, ovaj put, to je nešto više i gore. I puno ozbiljnije.

TROSTRUKO IM POMOGLI POLITIČARI

Inicijatori su lukavo zaključili da se, nakon što se – zbog političkog straha, lijenosti u promociji i taktiziranja – na razini za državu zbog referendumu o pristupanju Europskoj uniji (na kojemu su potučeni protivnici pristupanja EU iz iste te kuhinje). Na lokalnim referendumima nije skinuta obvezna kvota o izlaznosti (50 posto + jedan gasač) da bi referendumski rezultat uopće imao obavezujuću snagu. Jedno je pravilo skinuto, a druga pravila nisu određena. Za inicijatore to je bila jedinstvena prilika!

U tome su im trostruko pomogli svi političari iz prevladavajuće većine stranaka! Najprije, nepokretanjem pitanja o ustavnosti samoga pitanja. Potom, zamrzavanjem održavanjem referendumu dok se ne donesu pravila. Koja pravila? Na primjer o promidžbi, financiranju kampanja.

Inicijatori svoje financijske izvore i stvarne organizatore iz pozadine kriju kao zmija noge. Ne bi me čudilo, dopre li se do njih, da bi puno »volontera«, a još više potpisnika potpore, tom spoznajom bilo u namanju ruku – razočarano. A ne bira se način da referendum uspostavi volju inicijatora!

Inicijativa je zatražila od Državnog izbornog povjerenstva da se udruga GONG izuzme iz promatranja referendumu »jer je udruga otvoreno pristrana«. Ali su podnijeli popis članova inicijative za izborna povjerenstva! Tko će im vjerovati da rezultate neće namještati, kada traže da »suprotna strana« ne da ne sudjeluje u brojanju glasova, nego da ga ni ne promatra! Da bi referendum bio vjerodostojniji – jer to nije njihov, nego je narodno izjašnjavanje o njihovom pitanju

– trebali su inzistirati da u izbornim povjerenstvima s njihovim predstavnicima budu i predstavnici onih udruga koje su otvoreno protiv! Dakle, najnedemokratskijim i nasilnim metodama iskorištava se najviši oblik demokracije!

ŠTO JE SLJEDEĆE?

Kada se uzme ustavna »ozbiljnost« pitanja i gotovo nasilno postavljanje da referendum »mora« proći prema namjerama inicijatora – tu se postavlja vrlo ozbiljno pitanje: nije li to samo štih-proba za nešto što dolazi odmah poslije?

Jer, ne zavaravajmo se: to je puzeći udar na ustavni poredak. Tko to želi promijeniti sekularni karakter države i želi svima u njoj nametnuti isključivost vjerskog svjetonazora?

U ovoj se inicijativi vide isti rukopisi galamdžija koji uspijevaju utjecati da se zabrani kazališni plakat s dvije gipsane figure, rukopis istih onih koji šire razdor u Vukovaru, oni koji su ustali protiv dva sata godišnje u sklopu nastave zdravstvenog odgoja (jer baš ta dva sata godišnje smetaju?), istih onih koji su protiv medicinski potpomognute oplodnje. A »rukopis« je namjera. Jer nema nikakvog drugog razloga da su današnji nemiri i razdori, današnja netrpeljivost i javno prostačenje koje ga prati, žešći od onih prije deset godina! Ma, tada je bilo upola manje godina proteklo od završetka rata! I nikome u toj inicijativi ne smeta što bi se, takvom ustavnom definicijom, svrstali uz Srbiju i nekoliko iznimno nazadnih zemalja!

Zato jer su ih iznevjerili izabrani političari, zato jer ne uspijevaju nametnuti stvarne egzistencijalne teme, zato jer ne ostavljaju vrijeme da se o inicijativi raspravlja, nego se referendum ekspresno organizira... na brani ustavnosti ostali jedino građani. A građani sada moraju pokazati svoje odlučno protivljenje.

Iznevjeren je Ustav, zakon, uređenje građanskih odnosa – i zdrav razum.

U slučaju da građani sami, upravo sada, velikim razmjerom ne potuku do nogu tu retrogradnu inicijativu – preostat će nam jedino pitanje: što je sljedeće? A bit ćemo, kao narod, slabiji nego sada.